

Inżynieria Mechatroniczna

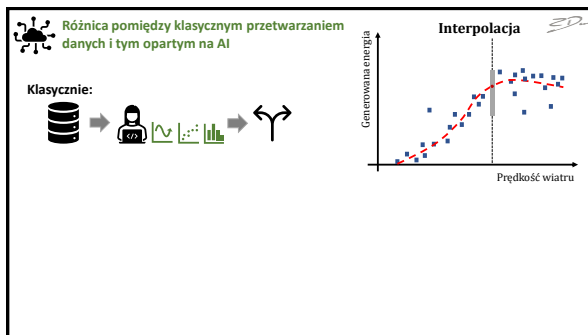
Podstawy Sztucznej Inteligencji i Uczenia Głębokiego:
5: Dane i modele – od strony praktycznej

Ziemowit Dworakowski
AGH w Krakowie

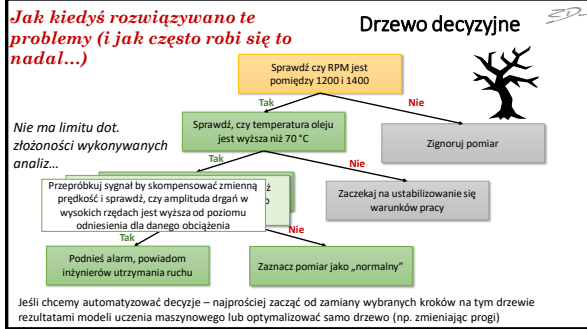
1

Ogólna pętla przetwarzania
danych i testowania modeli

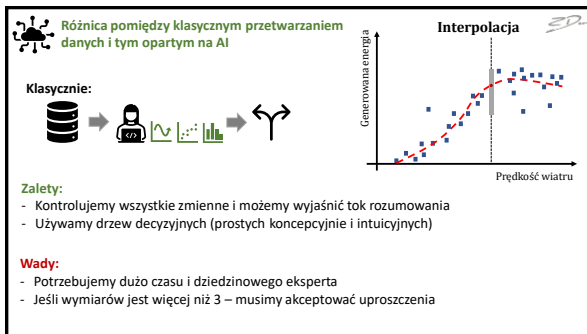
2

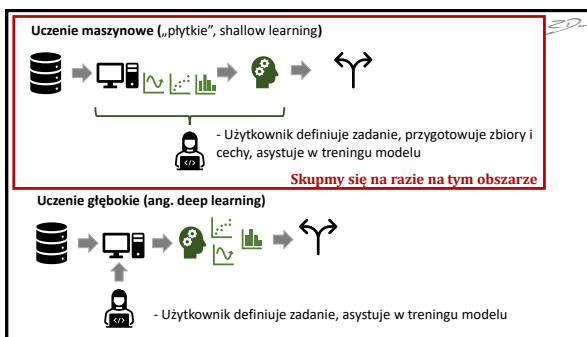
3

4

5

6

Źródła danych

Zbieramy:

- Wektory zmiennych (cech)
- Sygnały 1D (np. czasowe)
- Sygnały 2D (np. obrazy)
- Metadane i zmienne opisowe

7

Źródła danych

Zbieramy:

- Wektory zmiennych (cech)
- Sygnały 1D (np. czasowe)
- Sygnały 2D (np. obrazy)
- Metadane i zmienne opisowe

Ekstrakcja cech

Nie ma znaczenia, czy pracujemy z sygnałami, danymi SCADA, widmami, obrazami, sygnaturami drgań... Ostatecznie i tak musimy je zamienić na wektory cech.

Cechy to jedyny typ danych który może być używany przez płytkie modele AI

8

Ekstrakcja cech

Ekstrakcja cech

Które cechy zawierają znaczącą informację?

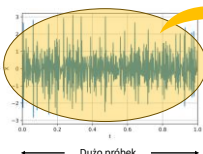
Idealna cecha powinna być:

- Wrażliwa wyłącznie na wartości docelowe
- Niewrażliwa na inne zmienne i warunki eksperymentalne

Zwykle trudno takie znaleźć

9

Ekstrakcja cech

Które cechy zawierają znaczącą informację?

Akceptowalna cecha powinna:

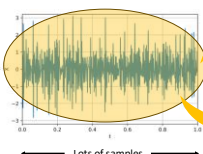
- Być wrażliwa na niektóre wartości docelowe
- Być wrażliwa na warunki eksperymentalne – pozwalając na ich filtrację
- Nie być zbyt zaszumiona
- Zawierać jakąś unikatową informację

To nie wygląda jak jasny przepis na poszukiwanie cech...

10

Ekstrakcja cech

Zamiast tego użyjmy jednego z poniższych sposobów:

Wyznamy więcej cech niż potrzebujemy a potem dokonamy **selekcji** podzbioru który wydaje się działać najlepiej

To wygląda jak problem optymalizacyjny...

Pomyślimy, jak można rozpoznać klasy „ręcznie” a potem zastosujemy cechy, które na to pozwalają

a to wymaga wiedzy dziedzinowej...

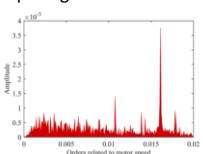
Tak czy owak – będziemy wykonywali dużo zaawansowanego przetwarzania sygnałów, by uzyskać cechy które faktycznie pozwalają na klasyfikację

11

Ekstrakcja cech

Wykonajmy kilka przykładów:

Zapis drgań w czasie – do rozpoznania stanu technicznego maszyny

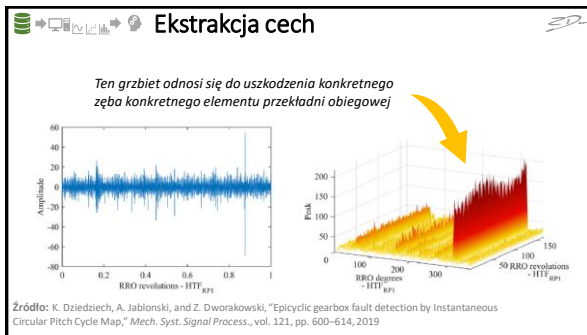
RMS zawiera informację o energii zawartej w sygnale

Kurtoza informuje jak bardzo „poszarpany” jest sygnał

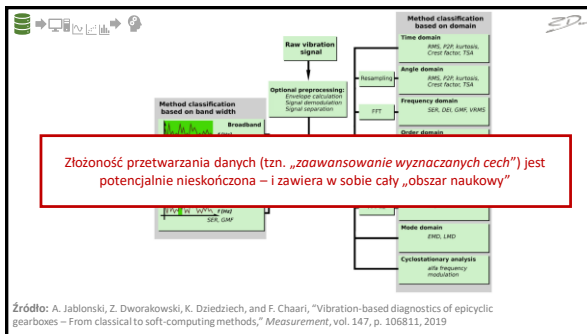
Wyznaczenie widma częstotliwościowego albo rzędów pozwala na wyznaczenie energii w pasmach, która może korelować z konkretnymi typami uszkodzeń

Jeśli poszukujemy konkretnych uszkodzeń, możemy zaprojektować cechy dostosowane do ich wykrywania.

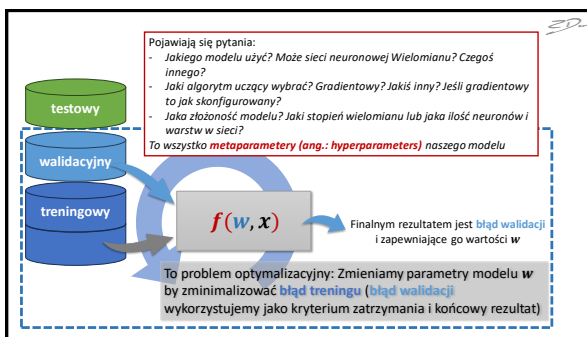
12

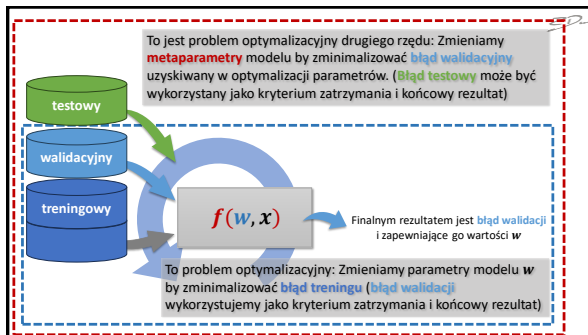
13

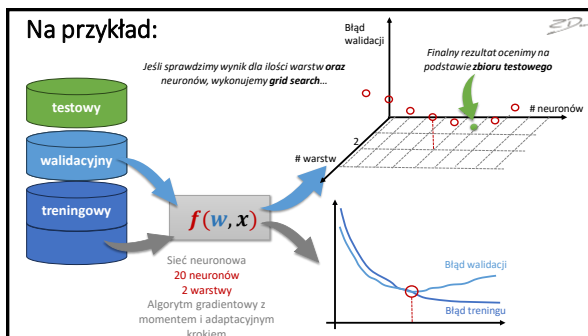
14

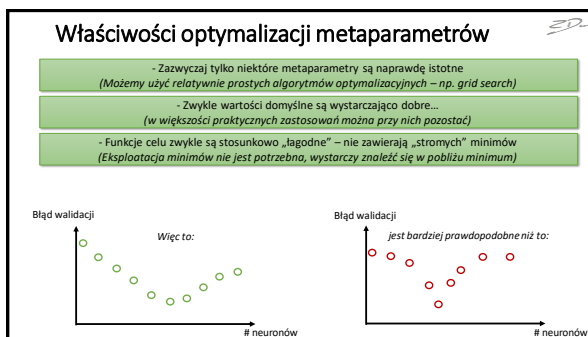
15

16

17

18

Właściwości optymalizacji metaparametrów SD

- Zazwyczaj tylko niektóre metaparametry są naprawdę istotne
(Możemy użyć relatywnie prostych algorytmów optymalizacyjnych – np. grid search)
- Zwykle wartości domyślne są wystarczająco dobre...
(w większości praktycznych zastosowań można przy nich pozostać)
- Funkcje celu zwykle są stosunkowo „łagodne” – nie zawierają „stromych” minimów
(Eksploracja minimów nie jest potrzebna, wystarczy znaleźć się w pobliżu minimum)
- Funkcje celu są niedeterministyczne
(kilkukrotne uruchomienie klasyfikacji daje różne efekty dla tych samych metaparametrów)

Błąd walidacji

Ale w rzeczywistości zobaczymy raczej to:

neuronów

19

Właściwości optymalizacji metaparametrów SD

- Zazwyczaj tylko niektóre metaparametry są naprawdę istotne
(Możemy użyć relatywnie prostych algorytmów optymalizacyjnych – np. grid search)
- Zwykle wartości domyślne są wystarczająco dobre...
(w większości praktycznych zastosowań można przy nich pozostać)
- Funkcje celu zwykle są stosunkowo „łagodne” – nie zawierają „stromych” minimów
(Eksploracja minimów nie jest potrzebna, wystarczy znaleźć się w pobliżu minimum)
- Funkcje celu są niedeterministyczne
(kilkukrotne uruchomienie klasyfikacji daje różne efekty dla tych samych metaparametrów)
- Każdy poziom optymalizacji wymaga wykładniczo dłuższego czasu (i kolejnego podzbioru danych)
(Jeśli próbujemy znaleźć „idealne metaparametry”, poświęcimy czas i zużyjemy dane które można było wykorzystać do lepszego nauczania modelu...)

20

Więc jak się to w praktyce robi? SD

Sposób 1: Upewnij się, że model jest wystarczająco złożony by rozpoznać wzorce w danych – i zastosuj wartości domyślne – lub skopiuj wartości metaparametrów z działającego rozwiązania problemu podobnej klasy
(Oszczędza czas, nie wymaga dużo danych)

Sposób 2: Wybierz rozsądny punkt startowy dla optymalizacji metaparametrów (wartości domyślne?) a następnie zmieniaj metaparametry po jednym próbując uzyskać statystycznie istotną poprawę
(Przeznaczamy czas w miarę potrzeb, ryzykujemy zakończenie optymalizacji w minimum lokalnym lub stagnację. Efektywnie ten sposób to algorytm 1+1)

Sposób 3: Zdecyduj, które metaparametry mają największy wpływ na wyniki – i wykonaj ich pełną optymalizację (np. z zastosowaniem metody grid search)
(Ryzykujemy poświęcenie długiego czasu i otrzymanie wniosku, iż te wartości nie są bardzo istotne)

Sposób 4: Wykonaj jednowymiarową optymalizację dla każdego metaparametru niezależnie (łatwa i szybka optymalizacja, ale wysokie ryzyko zakończenia w minimum lokalnym. Poszczególne metaparametry zwykle znacząco na siebie wpływają)

21

I wreszcie – ocena modeli!

Jak do tej pory, sumowaliśmy jedynie błędy (w klasyfikacji)
i obliczaliśmy MSE (w regresji).

Predicted condition		Actual condition		Predicted condition		Actual condition	
Predicted positive		Predicted negative		Predicted positive		Predicted negative	
Positive (P)	True positive (TP)	Negative (N)	False negative (FN)	Positive (P)	True positive (TP)	Negative (N)	False negative (FN)
	100		10		100		10
Negative (N)	False positive (FP)	Positive (P)	True positive (TP)	Negative (N)	False positive (FP)	Positive (P)	True positive (TP)
	10		100		10		100

W klasyfikacji, poza skutecznością (accuracy) czyli uśrednioną wartością błędów, dwie (chyba) najważniejsze miary to procentowa szansa na pojawienie się błędów typu „pozytywnego” i „negatywnego” w każdej klasie:

False positive rate (FPR) i False negative rate (FNR)

Jak często obiekt z innej klasy ma przypisaną tą etykietę?

Jak często obiekt z tej klasy nie ma przypisaną tej etykiety?

22

Tablica pomyłek (confusion matrix)

	Prawdziwe A (100)	Prawdziwe B (200)	Prawdziwe C (100)	Prawdziwe D (20)
Zwrócone A	100	10	30	0
Zwrócone B	0	150	10	0
Zwrócone C	0	0	60	0
Zwrócone D	0	40	0	20

Tablice pomyłek używamy do:

- Wyznaczenia prawdopodobieństwa poprawnej klasyfikacji
- Szacowania prawdopodobieństwa obecności klasy
- Planowania eksperymentów (które klasy wymagają więcej danych)
- Dostrajania modelu (które klasy wymagają wyższej skuteczności)

23

A co z regresją?

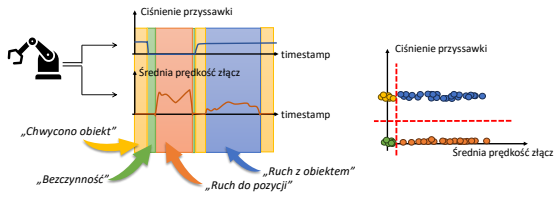
MAE (Mean absolute error) ← łatwa interpretacja (jednostka!)

MSE (Mean squared error) ← skupiony na „dużych błędach”

RMSE (Root mean squared error) ← skupiony na „dużych błędach” ale nieco łatwiejszy do interpretacji

24

Zastosowanie w rozpoznawaniu stanu pracy

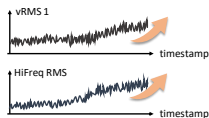

Możemy oczywiście dysponować większą ilością zmiennych operacyjnych (tworząc wielowymiarową przestrzeń cech). Tak czy owak, **To zadanie klasyfikacyjne – które umiemy rozwiązać!**

25

Zastosowanie w predykcji (np. RUL)

Powiedzmy, że mamy maszynę wirnikową, dla której mierzymy takie cechy:

Wzrost wartości vRMS oraz drgań w wysokich częstotliwościach sugeruje zużywanie się łożysk...

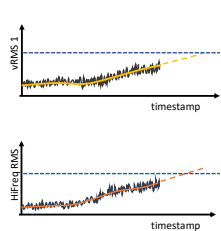
Więc pewnie ulegną uszkodzeniu...

Kiedys...

Ale kiedy?

26

Zastosowanie w predykcji (np. RUL)

Możemy sprawdzić na jakim poziomie wartości cech zwykle następuje uszkodzenie a następnie wpisać w punkty jakiś model przewidujący trend – i sprawdzić kiedy linie się przetną...

To zadanie regresji, umiemy takie rozwiązywać!

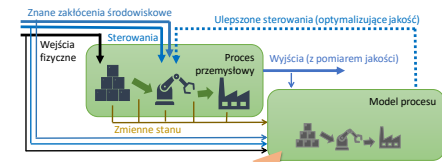
Lub nawet lepiej:

Możemy zebrać dane łączące wartości mierzonych cech z pozostałym czasem życia (Remaining Useful Life, RUL) łożyska – i potem wykonać zadanie regresji przewidując ten czas

Co również umiemy zrobić!

27

Zastosowanie w modelowaniu procesów

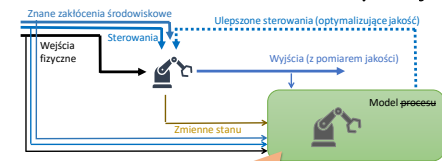

Dobry model powinien być w stanie odpowiedzieć na pytanie „Jeśli wejścia mają wartość x , jakie będzie wyjście...?”

A to też zadanie regresji, które umiemy rozwiązywać!

28

Zastosowanie w identyfikacji

Dobry model powinien być w stanie odpowiedzieć na pytanie „Jeśli wejścia mają wartość x , jakie będzie wyjście...?”

A to też zadanie regresji, które umiemy rozwiązywać!

29

Jednoklasowa klasyfikacja (detekcja anomalii)

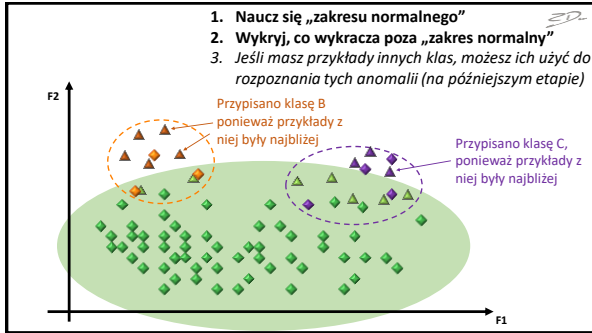
W niektórych problemach mamy nadmiar obiektów należących do jednej klasy i znaczny niedobór tych należących do innej:

- „**Zdrowi** ludzie”
- „**Normalne** zachowanie w miejscu publicznym”
- „**Normalny** stan operacyjny linii montażowej
- „**Typowa** pogoda we wrześniu”

Wówczas naszym celem może być modelowanie zakresu **normalnego** i wykrywanie wszystkich odstępstw od normy (**anomalii, outlierów**)

W tym zadaniu zwykle „nie wiemy czego oczekiwać” – tzn. istnieje potencjalnie nieskończony zbiór „odstępstw od normy”

30

31

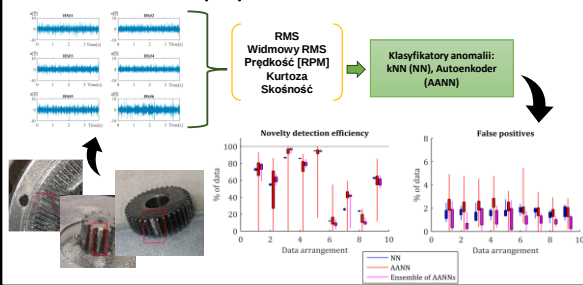
Jednoklasowa klasyfikacja (detekcja anomalii)

Jak zdefiniować „zakres normalny”?

1. Możemy określić maksymalny dystans pomiędzy próbkami w zbiorze normalnym i wykrywać punkty, które go znacząco przekraczają - np. **kNN**
2. Możemy estymować gęstość prawdopodobieństwa obecności próbek w przestrzeni cech - a potem wykrywać próbki, które znajdują się w obszarach zerowego prawdopodobieństwa - np. **GMM**
3. Możemy wytrenować system regresyjny by przewidywał jedną cechę na podstawie pozostałych. Dla znanych danych (w zakresie normalnym) powinien działać skutecznie, dla nietypowych danych (anomalii) będzie generował duże błędy - np. **sieć MLP** lub **autoenkoder**

32

Zastosowanie w wykrywaniu anomalii

33

SD

(Ponieważ działają na podstawie zbioru danych pozyskanych z jakiegoś rzeczywistego rozkładu. Przy ponownym pozyskaniu danych rezultaty będą inne!)

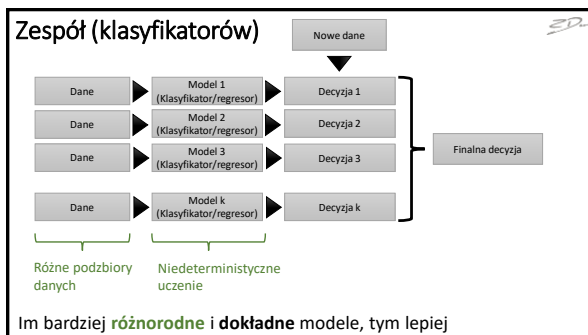
↓

Klasyfikatory i regresory powinny być **zawsze** traktowane jako niedeterministyczne

↓

Jak zachować wysoką powtarzalność?
(Jak się upewnić, że wyniki które uzyskujemy nie wynikają z przypadkowego szczęścia lub pecha w rozkładzie danych?)

34

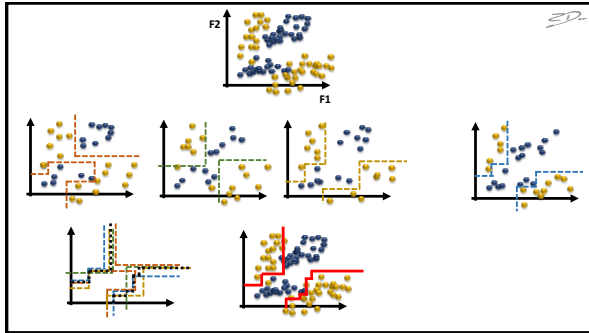
35

Las losowy

- Wykonaj agregację bootstrapową (**Bagging, Bootstrap Aggregating**) poprzez losowanie (ze zwracaniem) wielu małych podzbiorów danych uczących
- Jeśli zbiór danych zawiera dużo cech, wykonaj losowanie również w ich zakresie (tzn. niech różne podzbiory korzystają z przypadkowego podzbioru cech)
- Wytrenuj proste drzewa decyzyjne na tych podzbiorach (każde drzewo używa innego podzbioru)
- Uśrednij odpowiedzi z wszystkich drzew

Im bardziej **różnorodne** i **dokładne** modele, tym lepiej

36

37

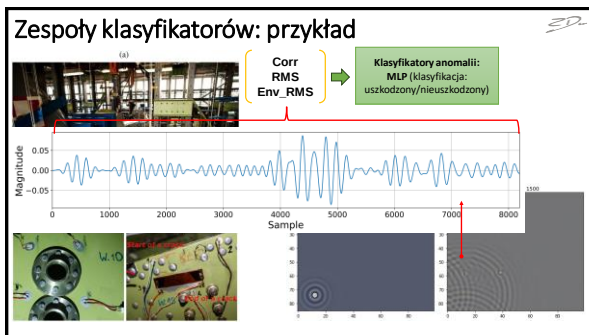
Zespoły klasyfikatorów

Klasyfikacja zespołowa zapewnia zwiększoną stabilność (powtarzalność) kosztem:

- braku bezpośredniej kontroli nad procesem klasyfikacji,
- braku możliwości optymalizacji struktury klasyfikatorów, oraz
- dużego obciążenia pamięci i dużej mocy obliczeniowej

38

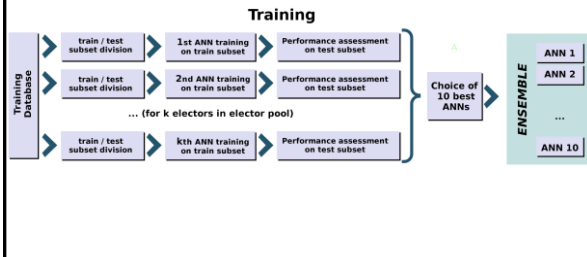
Zespoły klasyfikatorów: przykład

39

Zespoły klasyfikatorów: przykład

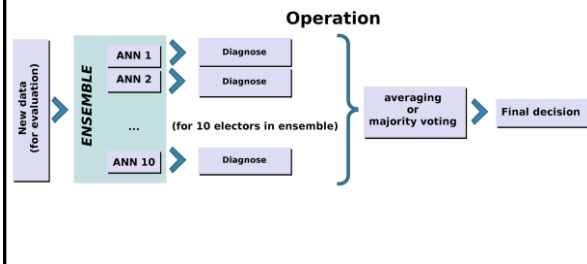
SD

40

Zespoły klasyfikatorów: przykład

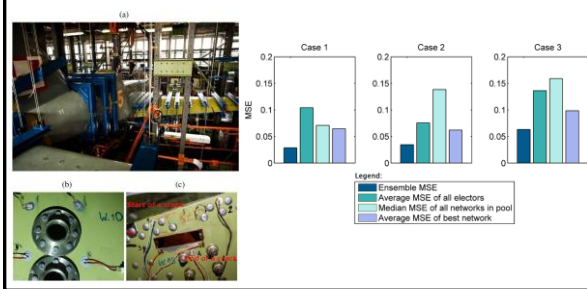
SD

41

Zespoły klasyfikatorów: przykład

SD

42

Materiał do powtórki:

SD

1. Jak działa drzewo decyzyjne i jakie ma cechy?
2. Jakie są źródła danych w inżynierii i jak można je przetwarzać w celu wydobycia cech (na przykładach)?
3. Zaprezentuj schemat treningu klasyfikatora ze wskazaniem celów dwóch poziomów optymalizacji
4. Jakie są charakterystyczne właściwości problemu optymalizacji metaparametrów i jakie są sposoby jego rozwiązywania?
5. Jakie miary jakości są wykorzystywane w klasyfikacji i regresji, jak działa i do czego służy tablica pomyłek?
6. Przedstaw przykłady praktycznego stosowania metod uczenia maszynowego w identyfikacji, predykcji, rozpoznawaniu stanów operacyjnych, modelowaniu procesów i detekcji anomalii.
7. Jak działa klasyfikacja zespołowa (Na przykładzie lasu losowego), jakie ma wady i zalety?
